

Sygn. akt V KO 55/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażalenia J. W.
na postanowienie Komendy Miejskiej Policji w L.
w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 23 sierpnia 2018r.
na posiedzeniu
wniosku Sądu Rejonowego w L. z dnia 20 czerwca 2018r. , sygn. II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek Sądu Rejonowego w L. uwzględnić i sprawę
przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. II Kp [...], Sąd Rejonowy w L. zwrócił się o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy zażalenia J. W. na postanowienie Komendy Miejskiej Policji w L. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w L., poprzez wydawanie wyroków na niekorzyść zawiadamiającego, opartych na fałszywych przesłankach z pominięciem zeznań i dowodów, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. Wniosek uzasadniono tym, że J. W., który złożył zawiadomienie w tej sprawie, po odmowie wszczęcia postępowania postanowieniem Komendy Miejskiej Policji w L. wniósł zażalenie, do rozpoznania którego właściwym jest tenże Sąd Rejonowy w L.. W opisanej sytuacji, rozpoznanie

zażalenia przez tenże Sąd mogłoby budzić w społecznym odbiorze wątpliwości co do warunków do jej bezstronnego osądzenia, a zatem dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga – zdaniem wnioskującego Sądu – przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do innego sądu równorzędnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do innego sądu rejonowego. Wynika to z okoliczności sprawy, mianowicie tego, że J. W. jest osobą, która złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przekroczenia uprawnień przez sędziów Sądu Rejonowego w L., zaś po odmowie wszczęcia postępowania w tym przedmiocie postanowieniem Komendy Miejskiej Policji w L., J. W. wniósł zażalenie na tą decyzję. Jest prawdopodobne, że w razie rozstrzygania tego zażalenia przez tenże Sąd Rejonowy mogłoby w odbiorze społecznym powstać przekonanie (zapewne nieuzasadnione), o braku warunków do jej rozstrzygnięcia w sposób obiektywny. Tymczasem w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zasadnie, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności sędziów, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

